

Kungl. Maj:ts nådiga Reglemente för trafiken på statens järnvägar;

Gifvet Stockholms slott den 4. april 1862.

Kap. I.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Allmänheten äger att af alla vid statens järnvägar anställda tjänstemän och betjante fordra ett höfligt och tjänstvilligt bemötande, hvaremot bemälda tjänstemän och betjante å sin sida äga att åtnjuta det hägn, som gällande författningar dem tillförsäkra. *anmälas*
fäst
de beivras

Som det är tjänstemännen och betjeningen vid ansvar förbjudet att emottaga särskild vedergällning af enskilda trafikerande, under hvad namn och förevändning som helst, böra sådana vedergällningar, vare sig såsom drickspenningar eller å annat sätt, ej heller från allmänhetens sida dem erbjudas.

§ 2.

Trafikerande är förpliktad att ställa sig till efterrättelse ej allenast i § 6 omnämnda ordningsregler, i hvad dessa innefatta föreskrifter, som af allmänheten böra iakttagas, utan ock vederbörande järnvägstjänstemäns anordningar och föreskrifter.

Tjänstemännen och betjeningen igenkännas på de uniformstecken, som en hvar under tjänstgöring är skyldig att bära.

§ 3.

Stridigheter emellan trafikerande och betjäningen afgöras på järnvägsstationerna af den tjänsteman, som på stället förer högsta befälet, och på bantåg emellan stationerna af den konduktör, under hvars ledning bantåget står.

§ 4.

Klagomål, af hvad beskaffenhet som helst, emot tjänstemännen böra anföras skriftligen hos någon af de vid hufvudstationerna i Stockholm, Göteborg och Malmö anställda intendentur eller ock omedelbart hos Styrelsen öfver statens järnvägar.*)

Klagomål öfver betjäningens uppförande eller öfver ordningar vid stationerna kunna anföras muntligen eller skriftligen hos närmaste stationsinspektör eller införas i den på hvarje station befintliga anteckningsbok, som af den därstädes tjänstgörande stationsinspektören på begäran skall tillhandahållas.

För att vinna afseende skola anförda klagomål emot personalen tydligt angifva namn, uniformstecken eller, om personen tillhör den lägre betjäningen, nummer, som bäres af den person, klagomålet rör, samt vara försedda med den klagandes tydliga namnteckning och adress.

§ 5.

Beträdande af andra delar utaf de till statens järnvägar hörande områden och bangårdar, än de rum och platser, som i allmänhet eller särskildt vid vissa tillfällen blifvit åt allmänheten upplåtna, är förbjudet för hvar och en, som ej af vederbörande befälhafvare blifvit därtill berättigad.

*) Hvad i reglementet är föreskrifvet med afseende å intendentur tillämpas tills vidare såsom gällande för distriktschef. Distriktschefsexpeditioner äro förlagda i Stockholm, Göteborg, Malmö, Östersund och Luleå.

Vid öfverträdelse af detta förbud tillämpas gällande fridlysningsstadga eller särskilda af vederbörande ämbetsmyndigheter eller domstolar utfärdade vitesförbud.

§ 6.

Styrelsen öfver statens järnvägar äger att genom särskildt utfärdade ordningsregler meddela erforderliga föreskrifter rörande ej mindre ordningen vid stationerna och under själfva färderna samt tiden, då de särskilda trafikexpeditionerna skola vara för allmänheten tillgängliga, än äfven hvad passagerare och trafikerande hafva att iakttaga vid köp af biljetter samt vid angifvande, afsändning och återuttagande af bagage, åkdon, lefvande kreatur och gods äfvensom i afseende å emballering å vissa artiklar m. m.; skolande vid hvarje järnvägsstation tryckta exemplar af dessa ordningsregler hållas tillgängliga och sammandrag däraf finnas på lämpliga ställen anslagna.

§ 7.

Under iakttagande af här nedan stadgade föreskrifter, jämte de af Järnvägsstyrelsen enligt § 6 utfärdade ordningsregler, samt mot erläggande af de uti särskildt därom utfärdad taxa bestämda afgifter, befordras med bantågen på statens järnvägar personer och gods, i den mån förhanden varande transportmedel medgifva, och såvida icke naturhinder eller andra oförutsedda omständigheter föranleda uppehåll eller inställande af rörelsen.

Å hvarje station skola finnas anslagna tryckta tabeller utvisande de af Styrelsen öfver statens järnvägar fastställda tider för alla ordinarie bantågs afgång och ankomst. Styrelsen föranstaltar, att dessa tabeller äfvensom däruti skeende förändringar på lämpligt sätt komma till allmänhetens kännedom.

Utom de ordinarie bantågen kunna särskilda eller så kallade *extratåg*, vare sig för person- eller godstransport,

på andra tider af Järnvägsstyrelsen anordnas eller åt enskilda personer beviljas uppå därom framställd begäran hos vederbörande stationsinspektör samt under iakttagande af de särskilda föreskrifter och villkor, som, utan rubbning af den ordinarie rörelsens obehindrade gång, varda af Styrelsen stadgade.

§ 8.

På hvarje järnvägsstation skola finnas anslagna och tillgängliga dels den af Kungl. Maj:t i nåder fastställda taxa för trafiken å statsjärnvägarna, dels ock särskilda för stationen på grund af den allmänna taxan upprättade specialtaxor, utvisande afgifternas belopp för transporter af alla slag till alla de stationer, till hvilka bantåg från stationen afgå.

§ 9.

Vid alla likvider, som af transporter på statens järnvägar föranledas, bör i allmänhet endast svenskt mynt begagnas. Dock må vid stationerna i Stockholm, Göteborg och Malmö så väl norskt som danskt gällande silfvermynt i hela, halfva eller fjärdedels specier emottagas, efter den kursberäkning Järnvägsstyrelsen fastställer, och hvarom under rättelse skall finnas å nämnda stationer anslagen.*)

Kap. II.

Om befordring af passagerare.

§ 10.

Rättighet till plats å bantåg förvärfvas genom lösen af biljett emot kontant betalning vid det på hvarje station befintliga biljettkontor.

Biljetthinnehafvare är berättigad till plats i den vagnsklass, som biljetten angifver. Finnes vid bantågets ankomst

*) Såväl norskt som danskt mynt mottages numera i likvid vid alla stationer.

till en mellanstation icke tillräckligt antal platser i någon viss klass af de för bantåget disponibla vagnar, kunna där-till köpta biljetter antingen få återlämnas, hvarvid därför erlagd betalning bekommes tillbaka, eller ock utbytas mot biljetter för annan vagnsklass, hvaruti platser till erforderligt antal äro tillgängliga.

Vid sådant utbyte af biljett är passagerare ej skyldig att erlægga mellanavgift, då utbytet sker till en dyrare plats, hvaremot han må vara berättigad att återfå prisskillnaden, då utbytet sker till billigare plats än den, hvarå den först köpta biljetten lyder.

Därest till erhållande af biljetter för ett annonseradt, från någon af hufvudstationerna Stockholm, Göteborg eller Malmö afgående ordinarie bantåg ett större antal resande inom den för biljettluckans stängning utsatta tid sig anmäler, än som uti de för samma tåg anordnade vagnar kan inrymmas, må det på vederbörande trafikdirektör ankomma, att, i den mån tillgång å materiel förefinnes samt så skyndsamt som omständigheterna i öfrigt medgifva, genom särskildt tåg mot vanlig avgift befordra det öfverblifna antalet passagerare.

Om, sedan ett bantåg fortgått förbi en eller flera stationer, så många passagerare under tiden detsamma lämnat att genom de återstående sammanflyttning i ett färre antal vagnar en eller flere sådana kunna blifva lediga, så skall, därest behovet fordrar, att sådana vagnar kvarlämnas på en mellanstation, passagerare vara skyldig att på stationsbefälets anmodan lämna sin vagn samt intaga honom anvisad plats i annan vagn af samma eller dyrare klass, i hvilket sistnämnda fall ingen mellanavgift erlägges.

Är vid ankomsten af ett bantåg till en mellanstation hel kupé af passagerare därstädes betingad, men sådan icke finnes ledig och ej kan på annat sätt beredas än genom förut varande passagerares sammanflyttning, skola dessa vid anmaning af stationsbefälet vara skyldiga att ställa sig en sådan anordning till efter rättelse, därest utrymmet i en eller flera kupéer af samma vagnsklass sådant medgifver.

§ 11.

2d
Sjuka personer, behäftade med epileptiska eller sinneslidanden, med smittosamma eller eljest för omgifningen obehag medförande sjukdomar, få endast under villkor, att hel kupé för dem betalas, medfölja de ordinarie bantågen. I kupén må då likväl medtagas så många ledsagare, som motsvara antalet af de öfriga platserna däruti.

Tullin
1/2 d.
För bagage- eller täckt godsvagn, som rekvirerats till sjuktransport och i hvilken en sjuk och en vårdare befordras, erlægges, då vagnen åtföljer ordinarie, blandadt eller godståg, Två Riksdaler, och då den föres i snälltåg, Två Riksdaler 50 öre milen; för hvarje i samma vagn utöfver förenämnda antal förd sjuk eller vårdare löses en tredje klass passagerarebiljett. Minsta afgiften för sådan till sjuktransport använd vagn fastställes till Tre Riksdaler utan afseende på väglängd och antal i vagnen transporterade personer.*) **Kungl. bref den 26. oktober 1866.**

§ 12.

Passagerare, som anträffas å ett bantåg utan att innehafva biljett, är skyldig att betala dubbel afgift för hela den väglängd, som bantåget tillryggalagt från utgångspunkten till den station, där förhållandet blifvit anmärkt. Erlægges ej denna afgift genast, då anmärkning sker, må sådan passagerare ej tillåtas att vidare medfölja bantåget, och af hans medförda effekter bör på samma station så mycket kvarhållas, att värdet däraf motsvarar den afgift, som, enligt hvad här ofvan blifvit stadgadt, rätteligen borde betalas**).

Kan en på grund af bristande biljett anhållen passagerare då eller senast inom 8 dagar därefter styrka, att han

*) På grund af Kungl. brefvet den 29. november 1889 är sista stycket af ofvanstående § 11 icke vidare tillämpligt. Jfr särskilda bestämmelser till Taxa för transporter å statens järnvägar den 29 november 1889 A, 2, mom. d.)

***) Se sid. 30.

behörigen köpt biljett till det bantåg och den plats, hvarpå han anträffats, men sedermera under resan densamma förlorat, äger han att på vederbörande hufvudstation därom göra anmälan hos trafikdirektören, som efter undersökning af förhållandet må enligt sig företeende omständigheter antingen bevilja återbetalning eller hänvisa passagerare att inför domstol sin rätt därtill styrka.

Passagerare, som försummat afgangstiden, äger ingen rätt till återbekommande af erlagd biljettlösen.

§ 13.

Styrelsen öfver statens järnvägar äger att bestämma en taxa, efter hvilken ersättning skall utgå för sådana skador å vagnarnas och stationshusens inredning, som uppkomma genom passagerares åverkan eller uppenbara vårdslöshet; börande stationsbefälet genast, då skada bemärkes, affordra den skyldige det belopp, som i taxan bestämmes. Utbetalning af sådan ersättning må ej vägras, hvaremot den därmed missnöjde kan hos vederbörande intendent*) anmäla förhållandet till rättelse, därest han anser sig hafva utan skäl blifvit med utgift betungad. Åtnöjes han icke med intendents beslut, äger han att hänskjuta saken till afgörande af de i § 41 omförmälde gode män.

§ 14.

Passagerare äger ej rätt till ersättning för uppehåll, som förorsakas genom bantågens fördröjda ankomst eller afgang.

Om ett bantåg, till hvilket passagerare redan köpt biljett, helt och hållet inställes, eller om dess framkomst till bestämmelseorten genom inträffadt afbrott under resan förhindras, är sådan passagerare berättigad till återfäende af

*) Se anm. å sid. 2.

erlagda penningar, i förra fallet för hela resan och i det senare för den del af väglängden, som icke blifvit af bantåget tillryggalagd.

Därest passagerare så önskar, äger han dock i senare händelsen att, i stället för penningarnes återtagande, på innehafvande biljett med nästa i någondera riktningen afgående bantåg efter anmälan hos stationsbefälet fortsätta resan till bestämmelseorten eller återvända till den station, hvarest biljetten blifvit köpt.

§ 15.

Den, som icke iakttager föreskrifven ordning, icke rättar sig efter banbetjäningens behörigen gifna föreskrifter eller icke iakttager ett anständigt uppförande, kan på ett bantåg genom konduktören, eller vid ankomst till första station af därvarande befäl, hindras att bantåget åtfölja samt äger i sådant fall ej anspråk på ersättning för inköpt biljett.

Synbarligen af starka drycker öfverlastade personer skola under alla förhållanden afvisas från stationernas vänt-salar och plattformar äfvensom ifrån vagnarna, om de däruti fått inträde, samt må icke under något villkor tillåtas att åtfölja ett bantåg.

Ehvad sådan passagerare afvisas från afgångsstationen, sedan hans bagage redan blifvit i expeditionen inlämnadt och numreradt, eller sedermera under resan, är han icke berättigad att återfå detsamma annorstädes än på den station, dit det var adresseradt.

§ 16.

Om post-, fång- och militär-transporter på statens järnvägar varder särskildt i nåder förordnad.

Kap. III.

Om transport af passagerares bagage och åkdon.

§ 17.

Med passageraregods eller bagage förstås sådana effekter, som passagerare medföra till begagnande under resan, förvarade i koffertar, kappsäckar, nattsäckar, schatuller, skrin, hattaskar eller dylika persedlar.

Hvarje särskild persedel bör vara med ordentligt omslag försedd och säkert tillsluten, vare sig medelst lås eller å annat sätt, samt i allmänhet med omsorg packad. I motsatt fall eller om densamma befinnes så bräcklig, att den ej kan utan fara för skada transporteras, må dess emottagande kunna förvägras.

Utom förestående till egentligt bagage räknade persedlar äger passagerare att såsom bagage medföra andra effekter i korgar, säckar, påsar, knippor och bundtar, såvida skada för annat gods däraf ej befaras och vikten af sådant kolli ej uppgår till 100 skålpund. Ansvar för skada eller förlust å innehållet af så beskaffade effekter åligger dock ej Järnvägsstyrelsen.

§ 18.

Lätt exploderande ämnen, laddade skjutvapen, äfvensom alla effekter, som innehålla frätande syror eller annat, hvaraf skada kan förorsakas, såsom krut, lätt antändliga kemiska preparater, m. m., få hvarken aflämnas såsom passagerares bagage eller medtagas i vagnarna.

Oladdade skjutvapen må icke i passagerarevagn medtagas, med mindre de äro inneslutna i lådor eller fodral eller ock den eller de, som medföra sådana vapen, betala

afgift för och begagna hel kupé. Aflämnas skjutvapen till transport i bagagevagn, skall före deras mottagande visas, att de äro oladdade.

Krigsman, som i och för tjänsten medför gevär, äger dock, så framt geväret är oladdadt, medtaga detsamma i den vagn, där honom anvisas taga plats, äfven om geväret icke är inneslutet i låda eller fodral.

Ammunition må icke under något villkor i kupén medtagas.

Stations- och bantågsbetjäningen åligger hålla tillsyn öfver att hvad sålunda är föreskrifvet noggrannt iakttagas; och vare den, som öfverträder de i denna § stadgade förbud, ansvarig för all däraf uppkommande skada af hvad beskaffenhet som helst. **Nåd. kungörelse den 18. september 1903.*)**

§ 19.

Bagage skall, inom den i ordningsreglerna bestämda tid, på stationerna inlämnas i därtill inrättade expeditioner för att vägas och märkas. In- och utlämning af bagage sker i den ordning och under de kontroller, Järnvägsstyrelsen föreskrifver. Små lätthandterliga effekter, såsom kappar, paraplyer, sykorgar, öfverplagg, o. s. v., få dock utan behandling i vederbörande expedition af den resande kostnadsfritt medtagas i vagnarna samt läggas under eller öfver hans plats, därest ej annan passagerare därigenom besväras. För vården af sådana i vagnarna medtagna effekter ansvarar den resande själf.

*) Genom nådigt bref den 11. december 1903 har Kungl. Maj:t förklaradt, att genom kungörelsen den 18. september 1903 angående förändrad lydelse af § 18 i reglementet den 4. april 1862 för trafiken på statens järnvägar ändring icke skett uti de bestämmelser, som ifråga om transporterande å järnväg af skjutvapen och explosiva varor äro meddelade uti reglementet den 25 juli 1884 för järnvägarnas begagnande under fredstid för militära ändamål och förordningen den 19. november 1897 angående explosiva varors transporterande å järnväg.

01 13
23376

§ 20.

Passagerare, som i vagn eller annorstädes inom banans område kvarglömt eller tappat under egen vård medhafda effekter, äger att, därest de blifvit af tjänstemännen eller banbetjäningen tillvaratagna, desamma återfå efter anmälan antingen på den station, där han från bantåget afgått, eller hos stationsbefälet på närmaste hufvudstation, emot skyldighet att ersätta de genom effekternas tillvaratagande möjligen försakade kostnader.

Alla i vagnar eller inom banans område upphittade eller tillvaratagna effekter skola af banbetjäningen insändas till någondera af hufvudstationerna i Stockholm, Göteborg eller Malmö.*) Vid början af januari och juli månader hvarje år åligger det intendenterna,**) hvar och en för sitt distrikt, att uti allmänna tidningarne låta införa fullständig förteckning öfver alla sådana till hufvudstationen inom distriktet insända och därstädes förvarade, under nästföregående halfår tillvaratagna effekter, hvartill ägare ej dessförinnan anmält sig, jämte anmaning till dessa att inom natt och år, sedan förteckningen varit i tidningarna tredje gången införd, hos vederbörande trafikdirektör styrka sin äganderätt och effekterna uttaga emot ersättning för de genom tillvaratagandet försakade omkostnader.

Sådana tillvaratagna effekter, som ej inom förenämnda tid uttagas, skola på offentlig auktion försäljas till förmån för någon med Kungl. Maj:ts nådiga tillåtelse till banbetjäningens understöd eller pensionering inrättad kassa.

§ 21.

Åkdon må, under iakttagande af hvad om tiden för dess aflämnande vid station i ordningsreglerna bestämmes,

*) Tillvaratagna effekter insändas numera till resp. distrikts hufvudstationer: Stockholm, Göteborg, Malmö, Östersund och Luleå.

***) Se anm. å sid. 2.

kunna af passagerare, emot den i taxan efter åkdonets beskaffenhet stadgade afgift, å bantåg medföras. Därvid äger passagerare väl rätt att utan särskild afgift låta på åkdonet förblifva sitt bagage, men icke andra effekter eller varor. Detta bagage står under banbetjäningens uppsikt, men utan all ansvarighet för skeende skada eller förlust.

Passagerare är icke tillåtet att på bantåg själf taga plats i det åkdon, han på detsamma medför.

Kap. IV.

Om transport af lik.

§ 22. *)

Transport af lik medgifves endast i täckta, särskildt därtill förhyrda godsvagnar, därest ej extra bantåg betingas. Liket skall vara inneslutet i en lufttätt hopfogad kista eller lår. Vederbörlig begrafningsattest skall uppvisas, innan liket till transport emottages.

Under allmänna farsoter skall iakttagas, hvad rörande behandlingen af däruti affidna personers lik finnes i gällande författningar stadgad.

Transport af lik begäres hos stationsbefålet på afgångsstationen, hvilket meddelar upplysning om hvad därvid i öfrigt iakttagas bör.

Kap. V.

Om transport af lefvande kreatur.

§ 23.

Hästar, andra större kreatur äfvensom hundar emottagas ej till fortskaffande, därest de icke åtföljas af ägare eller vår-

*) Se sid. 33.

dare, hvilken det åligger att vid framkomsten till bestämmelseorten draga försorg om djurens afhämtande från vagnarna.*)

Transport af hästar bör åtföljas af minst en ledsagare för hvarje vagnslast.

Afsändare och emottagare af hästar, andra större kreatur eller hundar åligger att själf draga försorg om djurens införande på och uttagande från de platser och vagnar, som äro anordnade för dylik transport, äfvensom att anskaffa nödiga bindslen och ansvara för djurens säkra uppbindande.

Sjuka djur eller sådana, som komma från orter, behäftade med smittosamma kreaturssjukdomar, emottagas icke till transport på järnvägarna.

Vilda djur emottagas till transport på järnvägarna endast i det fall, att sådant af stationsbefälet pröfvas kunna ske utan fara.

Kap. VI.

Om transport af gods.

§ 24.

Gods, som på järnvägarna befordras och icke är att hänföra till passageraregods eller bagage, indelas uti *Ilgods* och *Fraktgods*. Hvardera af dessa hufvudklasser delas ytterligare uti *skrymmande* och *icke skrymmande* gods.

§ 25.

Med *ilgods* förstås paket eller annat gods af hvad slag som helst, hvilket afsändaren genom anteckning på frakt-sedeln af ordet »Ilgods» tillkännagifvit sig önska befordradt med det ordinarie bantåg, vare sig för passagerare eller gods, som snarast efter inlämnandet bör framkomma till bestämmelseorten.

Efter framkomsten skall dylikt gods så fort ske kan och framför annat åtföljande fraktgods utlämnas.

*) Se sid. 30.

§ 26.

Allt annat gods än det, hvilket angifves såsom ilgods, befordras med de ordinarie bantåg, som medföra gods, vare sig ensamt eller på samma gång som passagerare, i den ordning detsamma till expeditionen inkommit samt så fort förhandenvarande transportmateriel och omständigheterna i öfrigt medgifva.

§ 27.

Såsom *skrymmande gods* anses allt sådant gods, hvilket i förhållande till sin vikt upptager ett stort utrymme, t. ex. bleckslagarearbeten; opackade blånor; tomma damejeanner; tomma fat, laggkärl, kistor och lårar; opackad fjäder; gipsfigurer; hattmakarearbeten; tomma kappsäckar; korg- och halmarbeten; tomma eller fyllda, ej inpackade krukmakare- och glaskärl; papparbeten; tagel; vadd; vass; o. s. v. Såsom allmän gräns i detta afseende gäller, att sådant gods, hvars volym tillåter, att 60^{75 50K} centner däraf lastas på en vanlig godsvagn, icke betraktas såsom skrymmande gods.

Stationsbefälet på afgångsorten äger att, med ledning af här ofvan meddelade bestämmelser, afgöra, huruvida uppgifvet gods bör hänföras till skrymmande eller icke.

Inlämnaren af dylikt gods äger rättighet att, innan inlastning å vagnarna sker, af stationsbefälet blifva under rättad, huruvida godset anses såsom skrymmande.*)

§ 28.

Under benämningen *icke skrymmande gods* inbegripas alla andra slag af varor och effekter än de, som enligt ofvan angifna grund äro att anse såsom skrymmande.

*) På grund af § 11 af Taxa för transporter å statens järnvägar den 29. november 1889 är denna paragraf icke vidare tillämplig. Jämför ock Kungl. bref den 28. november 1902.

§ 29.

Sådana föremål, hvilkas form, omfång eller tyngd efter stationsbefälets omdöme icke tillåta deras inlastning å vagnarna, emottagas icke till transport på statens järnvägar.

Bref och paketer, som enligt gällande författningar utslutande skola befordras genom Postverkets försorg, må hvarken såsom passagerarebagage eller fraktgods emottagas till fortskaffning å statsjärnvägarna.

Lätt exploderande ämnen såsom krut, knallsilfver, knallkvicksilfver, knallguld, fyrverkeripjäser eller sådana, som lätt äro underkastade själfantändning, äfvensom frätande syror få befordras på järnvägarna endast under iakttagande af sådana försiktighetsmått, som för hvarje särskildt slag däraf utaf Järnvägsstyrelsen föreskrifvas.

Den, som söker att genom oriktiga uppgifter om godssets beskaffenhet, få till transporterande på järnvägarna emottagna antingen artiklar, som ej få därå fortskaffas, eller sådana i afseende å hvilkas transporterande särskildt föreskrifna försiktighetsmått bort vara, men icke blifvit vidtagna, är förfallen till ansvar enligt lag och särskilda författningar samt skyldig att ersätta all däraf timande skada.

§ 30.

Gods, som till följd af sämre beskaffenhet befaras blifva underkastadt förstöring under transporten, eller som icke befinnes ändamålsenligt inlagdt eller förvaradt, bör i allmänhet icke af stationsbefälet till befordrande å järnvägarna emottagas. Dock må sådant ske, därest bantågets säkerhet ej därigenom anses äfventyrad, samt afsändaren på fraktsedeln skriftligen ikläder sig full ansvarighet för all uppkommande skada, vare sig på materielen eller å annat gods, äfvensom vikt förlust å godset.

Handwritten notes:
 För godset...
 100 mg... § 20...
 9000...
 ...

Handwritten notes:
 § 39
 ...
 07. 512
 245

§ 31.

Utländska varor skola vara behörigen tullbehandlade,² innan de på järnvägen försändas. I händelse af åtal för härvid begången felaktighet eller försummelse är afsändaren därför ansvarig.

§ 32.

Den, som vill försända gods på statens järnvägar, åligger att godset aflämna på de vid stationerna inrättade godsexpeditioner, under den tid dessa enligt anslag äro öppna, samt därvid bifoga fraktsedel enligt tryckta formulär, som emot särskild afgift tillhandahållas allmänheten på alla järnvägsstationer.

Uti fraktsedeln skola angifvas:

a) stationen hvarest och dagen då godset uppgifves till försändning;

b) antalet kolli eller, då hinder däremot möter till följd af godsets beskaffenhet, dess vikt (eller mått);

c) innehållet;

d) bestämmelseorten;

e) afsändarens och emottagarens namn med tydlig adress; samt

f) märken och nummer på särskilda kolli, hvarjämte fraktsedeln bör innehålla godkännande däraf, att transporten sker i enlighet med detta reglementes och trafiktaxans föreskrifter och villkor.

Vikten af inlämnadt gods utrönes på afgångsstationerna antingen genom direkt vägning eller, där sådan ej kan ske, genom beräkning efter volym, jämförd med vikten å varor af likartad beskaffenhet, på sätt stationsbefälet finner ändamålsenligt.

Fraktsedel, hvaruti godsets emottagande på bestämmelseorten göres beroende på något slags villkor eller förbehåll, må ej begagnas.

1870

Kv. 1870

ett för en af kolli som angivd

Forsedlar, konnossementer eller fakturor, som åtföljt godset till afgangsstationen, kunna väl såsom bilagor fogas vid fraktsedeln för järnvägstransporten, men medföra icke något åliggande för stationsbefälet.

Därest afsändare önskar kvittens å inlämnadt gods, skola två exemplar af fraktsedeln ingifvas, af hvilka det ena kvitteradt återställes afsändaren, sedan godset blifvit aflämnadt och riktigt befunnet.*)

Afsändare ansvarar för riktigheten af de uppgifter, som i aflämnadt fraktsedel innehållas, hvadan densamma för att blifva emottagen måste vara af honom underskrifven.

Stationsbefälet är berättigadt att i afsändarens närvaro med fraktsedeln jämföra och granska det uppgifna och aflämnade godsets beskaffenhet och vikt; ägande afsändaren att därefter göra de rättelser i fraktsedeln, som kunna finnas nödiga.

Om likväl afsändare beträdes att hafva i fraktsedeln infört sådana oriktiga uppgifter, som föranleda debitering af lägre frakt än den stadfästade taxan eller särskilda behörigen gifna bestämmelser medgifva, åligger det honom att betala rätta fraktbeloppet enligt taxan dubbelt, hvilket stationsbefälet äger att uttaga antingen utaf afsändaren, innan godset afsändes, eller, därest oriktigheten ej före afsändningen blifvit upptäckt, af emottagaren på bestämmelseorten, innan godset utlämnas.

Afsändaren är ansvarig för bestämmelseortens tydliga angifvande i fraktsedeln. Om flere järnvägar leda till samma bestämmelseort eller flera stationer finnas med samma namn, måste fraktsedeln innehålla så tydliga anvisningar, att intet missförstånd i dessa afseenden kan äga rum. I annat fall är afsändaren förpliktad att ersätta alla härigenom uppkommande kostnader.

§ 33.

Det efter specialtaxan på afgangsstationen uträknade fraktbeloppet för gods skall antingen erläggas, då godset till

*) Numera användes fraktsedlar, bestående af tre afdelningar, af hvilka en såsom kvitto återlämnas till afsändaren.

afsändning anmäles och fraktsedel aflämnas, eller ock utaf afsändaren anvisas till betalning af emottagaren på bestämmelseorten.

För sådana varor, som stationsbefälet anser underkastade hastig förstöring, eller hvilkas värde icke med säkerhet motsvarar frakten, eller (hvilkas afsändare är okänd) äfvensom (för slutna kollin af obekant innehåll) samt för effekter, hvilka försändas till kvarblifvande på bestämmelsestationen eller till afsändarens eget emottagande, skall frakten ovillkorligen betalas på afgangstationen.

§ 34.

Då å gods, som från längre afstånd anländer till en järnvägsstation för att vidare från järnvägen försändas, utlägg eller afgifter vidhäfta, hvilka böra af emottagaren ersättas, må det bero på bepröfvande af stationsbefälet å afgangsorten att på de af Styrelsen för statens järnvägar bestämda villkor godtgöra dessa utlägg och afgifter, hvarefter beloppet däraf, sedan det i fraktsedeln blifvit upptaget, bör genom stationsbefälet på bestämmelseorten inkasseras.

§ 35.

Sedan gods blifvit till transport angifvet och aflämnadt, kan detsamma väl få af afsändaren återtagas, dock, om det är å vagn inlastadt, endast emot godtgörandet af den i taxan stadgade afgift, samt såvida något hinder för bantågens afgång på bestämd tid ej därigenom uppstår, hvilket beror på stationsbefälet att pröfva.

Uppgifves på en och samma fraktsedel gods, som likväl endast efterhand levereras på afgangstationen, åligger det afsändaren att fullborda leveransen inom den tid stationsbefälet utsätter. Öferskrides denna tid, och fullgöres ej leveransen inom 24 timmar därefter, skall den i taxan bestämda plats- eller magasinshyra för hvad som förut är levereradt erläggas.

Vagn, förhyrd till transport af gods i större partier mot nedsatt afgift och med skyldighet för afsändaren att

bekosta och besörja lastning af godset, må ej af honom uppehållas öfver 6 timmar, sedan vagnen enligt tillkännagifvande blifvit ställd till hans förfogande. Fördröjes lastningen, så att vagnen utöfver nämnde tid uppehålles, åligger det afsändaren att betala den i taxan för sådant uppehåll af vagn bestämda afgift.*)

§ 36.

Fördröjes afsändning af fullständigt angifvet och afleveradt gods till följd af bristande transportmateriel eller andra utan afsändarens förvållande uppkommande hinder, må sådant gods kostnadsfritt få kvarligga inom stationens område, tilldess försändning däraf kan ske.

Järnvägsstyrelsen äger att, i mån af utrymme, inom stationernas områden upplåta därtill passande platser dels för upplag under bar himmel af gods, som framdeles skall på järnvägen försändas, eller som med bantåg ankommit, men fordrar längre tid och passande väglag för afhämtning, dels för uppförande af magasiner och andra till rörelsens underlättande afsedda byggnader samt bestämma de afgifter, som för begagnande af sådana platser skola erläggas.

Om ankomsten till bestämmelseorten af det med bantågen befordrade gods är stationsbefälet skyldigt att emot afgift af 10 öre antingen genom lokalpost, där sådan finnes, eller genom särskildt bud meddela emottagaren skriftlig underrättelse, såvida emottagarens bostad är riktigt uppgifven och känd samt belägen inom en åttendedels mils afstånd från den järnvägsstation, dit gods för hans räkning ankommit, och afsändaren icke uttryckligen förklarar sig sådant meddelande icke önska.**)

Är emottagarens boningsort belägen mer än $\frac{1}{8}$ mil från järnvägsstation, dit gods för hans räkning ankommit, och finnes ej postexpedition inom samma afstånd, är stationsbefälet icke skyldigt att tillstålla emottagaren underrättelse

*) Denna bestämmelse är i viss mån ändrad; se särskilda bestämmelser till Taxa för transporter å statens järnvägar den 29. november 1889, afd. E I.

***) Se sid. 29.

*Will be sent
to the
station
at the
station
at the
station
at the
station*

låta införa förteckning å godset med uppmaning till dess ägare att, inom natt och år efter det förteckningen varit för tredje gången införd, godset afhämta mot erläggande af belöpande umgälder. Uttages godset ej inom sålunda bestämd tid, skall det på ankomststationen å offentlig auktion försäljas och försäljningsbeloppet efter afdrag å ofvannämnda umgälder samt auktionskostnaderna tillfalla någon sådan kassa, som i § 20 omförmäles.

Då antingen emottagandet af gods, som är utsatt för hastig förstöring, vägras eller underrättelse om framkomsten af dylikt gods ej kunnat emottagaren meddelas, må det bero på vederbörande stationsbefäl att efter anmälan hos trafikdirektören låta på offentlig auktion försälja detsamma. Uppstår vid skeende försäljning af dylikt gods öfverskott, sedan godtgörelse utgått för möjligtvis obetald frakt och andra omkostnader, skall detsamma afsändaren tillhandahållas, så vida han inom natt och år efter auktionen anmäler sig till dess utbekommande. I annat fall skall nämnda öfverskott tillfalla någon sådan kassa, som i § 20 omförmäles.

Varor, hvilka under transporten på järnväg öfvergå till förruttnelse och därigenom kunna förorsaka skada på annat gods eller på järnvägens materiel, må af stationsbefälet utkastas eller förstöras utan skyldighet för Järnvägsstyrelsen att därför ersätta ägaren. *af skyldig*
skada på
ämnet
som dock är underkastad

Kap. VII.

Om statens ansvarighet för gods, som under transport skadats eller förkommit.

§ 38.

Genom öfverlämnande af bagage, åkdon, lefvande kreatur eller gods för transport å statens järnvägar anses ägaren tillika hafva underkastat sig ej blott hvad i §§ 20 och 37 är i afseende på dispositionen af borttappadt, kvarglömdt, outtaget eller hastig förstöring underkastadt gods förordnadt,

utan ock alla här nedan stadgade föreskrifter och iakttagelser i afseende på ersättning för inträffande skador och förluster, såväl hvad beträffar villkoren, hvarunder staten ikläder sig ansvarsförbindelse, som rörande sättet att bestämma ansvarsskyldigheten och beloppet af ifrågavarande ersättningar.

§ 39.

Allt hvad som blifvit uti här ofvan stadgad ordning öfverlämnadt och af vederbörande stationsbefäl emottaget till befordring å järnväg från en station till en annan, vare sig bagage, åkdon, lefvande kreatur eller gods, skall riktigt och i oskadadt skick öfverlämnas till vederbörande emottagare. Endast med undantag för sådant fall, då enligt detta reglementes föreskrifter värden och ansvaret under transporten tillkommer bantåget medföljande passagerare eller emottagandet skett allenast på viss persons ansvar eller eljest särskilda undantag blifvit på förhand bestämda, ikläder sig staten enligt nedanstående bestämmelse ansvarighet för ersättning af skador och förluster, som förorsakats genom banbetjäningens oaktsamhet eller försummelse, genom stöld, genom eldsvåda — dock ej i afseende på gods, som blifvit skadadt genom själfantändning — samt genom olyckshändelse, hvilken uppenbarligen varit föranledd af tjänstemännens eller banbetjäningens försummelse eller vårdslöshet. Staten ansvarar däremot icke för förluster, som förorsakats genom medföljande passagerares eller godsafsändares eget förvällande eller oaktsamhet, genom inträffande naturfenomener, åskslag, jordbävning, häftigt snöfall eller frost, eller vattufföden och dylika händelser, eller genom sådana olycksfall för hela bantåget eller delar däraf, som icke af Styrelsen för statens järnvägar eller banbetjäningen kunnat förutses och förekommas, eller genom axel- och fjäderbrott på lokomotiver och vagnar, eller genom främmande personers åverkan på materielen och järnbanan, eller genom andra härmed jämförliga händelser.

Vid tillämpningen af den staten sålunda åliggande ansvarighet skola nedanstående förbehåll och iakttagelser gälla, nämligen:

a) *För bagage:*

1:o) Statens ansvarighet vidtager, så snart passagerare inlämnat till bagage hörande persedel i vederbörande expedition och därå enligt gällande ordningsregler erhållit kontramärke eller annat bevis, samt upphör, då bagaget blifvit på bestämmelsestationen återlämnadt.

2:o) Högsta ersättningen för hvarje bagage-persedel, såsom kappsäck, nattsäck, hattfodral o. d., som förkommit eller blifvit i allo förstörd eller ohjälpligt skadad under transporten å järnvägen, utbetalas med 2 rdr pr. skålpund af persedels annoterade eller genom beräkning utrönta vikt.

3:o) Inträffad skada på en bagagepersedels innehåll ersättes endast, då skadan står i omedelbart sammanhang med en på persedelns yttre betäckning synbar åverkan samt ej högre än efter 2 rdr pr. skålpund af dess vikt, sedan afdrag skett för hvad af innehållet återstår oskadadt.

För skada å velociped, hvilken utan eller med ofullständig förpackning befordras såsom bagage, ansvarar staten icke. **Nåd. kungörelse den 7. april 1905.**

4:o) Anspråk på ersättning för skada å bagage skall af emottagaren göras omedelbart efter det bagaget till honom utlämnats på bestämmelsestationen och senast innan det från stationen afhämtas.

5:o) Därest bagage enligt ägarens bestämmelse skall aflämnas till transport på annan, staten icke tillhörig järnväg, upphör ansvarigheten, när detsamma blifvit emottaget af den senares betjäning.

6:o) Om någon persedel af en passagerares bagage saknas vid ankomsten till bestämmelsestationen, utbetalas dock ej ersättningen, förr än 8 dagar därefter förflutit, utan att persedeln kunnat af stationsbefälet oskadad tillrättas och på bestämmelsestationen kostnadsfritt för ägaren honom tillhandahållas. Återfinnes persedeln, sedan ersättning redan blifvit utbetald, bör ägaren återfå densamma

emot ersättningens återställande, därest förbehåll i sådant afseende blifvit vid ersättningens emottagande gjort och bevis därom företes. Dyligt bevis skall på begäran ersättningstagaren meddelas af stationsbefälet.

b) *För åkdon:*

1:o) Statens ansvarighet inträder, då åkdonet blifvit af betjäningen på afgangsstationen emottaget, och upphör, när detsamma på bestämmelsestationen blifvit till vederbörande ägare eller emottagare öfverlämnadt, samt senast vid utgången af den tid, under hvilken åkdonet, jämlikt trafiktaxan, får afgiftsfritt kvarstå.

2:o) Anspråk på ersättning för åkommen skada skall af emottagaren göras hos stationsbefälet på bestämmelsestationen genast vid emottagandet; börande, innan ersättning kan bekommas, behörigen styrkas, att skadan inträffat, sedan åkdonet blifvit öfverlämnadt till betjäningen på afgangsstationen, äfvensom att skadan icke varit en följd af åkdonets förut befintliga bristfälliga beskaffenhet.

c) *För djur:*

1:o) Statens ansvarighet vidtager, då djuren äro införda och med bindslen fästade på vagnarna, samt upphör, då djuren, ännu kvarstående på vagnarna, blifvit till vederbörande emottagare eller ledsagare öfverlämnade, samt senast vid utgången af den tid, under hvilken de jämlikt trafiktaxan få afgiftsfritt kvarstanna.

2:o) Skador, som inträffat till följd af felaktig uppbindning eller genom sjukdom, eller som djuren tillfogat hvarandra, ersättas icke.

3:o) Anspråk på ersättning skall väckas senast då djuren afföras från vagnarna.

d) *För gods:*

1:o) Statens ansvarighet räknas ifrån den tid, då godset blifvit, jämte fraktsedel, till vederbörande expedition inlämnadt och därstädes emottaget, samt upphör, då godset blifvit på bestämmelsestationen ställdt till emottagarens förfogande, samt i hvad fall som helst senast 24 timmar efter ankomsten*).

*) Se sid. 31.

2:o) För penningar, juveler, guld och silfver, äganderättshandlingar och andra dokumenter äfvensom för tafior, bildhuggeriarbeten och andra dyrbarare konstsaker ansvarar staten icke.

3:o) Viktförlust på varor, uppkommen genom afnötning, afdamning eller intorkning eller andra från varornas naturliga beskaffenhet härflytande anledningar, ersättes icke.

I andra fall utgifves ersättning för förluster, som öfverstiga 1 procent på torra och 2 procent på våta varor, dock endast såvida de förra äro behörigen inpackade och de senare förvarade i täta kärl samt kontrollvägning begäres inom här ofvan för statens ansvarighet bestämd tid.

För följande och därmed jämförliga ämnen, som föras lösa i vagnarna, utgifves ersättning endast då viktförlusten öfverstiger 2 procent, nämligen för stenkol, koks, träkol, mahner, metaller, sten, kalk, salt, spanmål, raspadt eller malet färgträ, bark, rötter och rotfrukter, färska tobaksblad, ull, hö, halm äfvensom för feta ämnen, tvål och stela oljor.

För minskning i vikten å färsk och saltad fisk, ostron, färska frukter och dylika föremål ikläder sig staten icke ansvarighet, såvida förlusten ej bevisligen uppkommit genom betjäningens vårdslöshet eller försnillning under transporten.

4:o) För skada eller förlust å innehållet af något kolli ansvarar staten endast såvida skadan synbarligen står i sammanhang med tillika åkommen skada på yttre omslaget af samma kolli eller bevisligen åstadkommits genom något betjäningens förvällande.

5:o) För förlust genom läckning och spillning ur kärl, för förstöring af våta varor och andra ämnen, som lätt komma i jäsning eller öfvergå till förruttelse, för rost å metallvaror, för skada å bräckliga saker såsom möbler, husgeråd, glasvaror, m. m. äfvensom för skada å sådant gods, som afsändaren själf lastar och emottagaren lossar från vagnarna, lämnas ersättning endast om skadan bevisligen uppkommit genom eldsvåda, betjäningens uppenbara vårdslöshet eller sådan olyckshändelse, som berott på stationsbefälet att förekomma.

6:o) Ersättningsbeloppet för förloradt eller skadadt gods beräknas efter godsets handelsvärde på den plats, där det blifvit till transport på järnvägen inlämnadt, med tillägg af utbetald järnvägsfrakt samt utgår endast för den del af godset, som verkligen gått förlorad eller skadats.

7:o) Därest ilgods icke inom 14 dagar och annat gods icke inom 4 veckor ifrån den dag, då detsamma på järnvägsvagn inlastades, framkommit till bestämmelsestationen, äger afsändaren rätt att fordra ersättningens utbetalande såsom för förloradt gods. Skulle samma gods sedermera återfinnas, äger den, som ersättningen uppburit, eller hans rättsinnehafvare att, emot ersättningsbeloppets återbärande, godset utbekomma, såvida förbehåll därom vid ersättningens uttagande skett och bevis därom företes. Sådant bevis skall på begäran från vederbörande godsexpedition utlämnas. I annat fall är Järnvägsstyrelsen oförhindrad att godset för statens räkning disponera.

8:o) Anspråk på skadeersättning skall göras hos stationsbefälet genast då godset aflämnas till emottagaren och, då något kolli visar yttre märken till åkommen skada, anmälas, innan samma kolli öppnas eller från stationen afföres.

§ 40.

Då anspråk på ersättning för skada eller förlust blifvit väckt, åligger det stationsbefälet på den station, där anmälan därom skett, att genast inrapportera förhållandet till vederbörande trafikdirektör, som, sedan undersökning hållits och efter hemställan till vederbörande intendent,*) meddelar dennes beslut, om och i hvad mån ersättning skall utbetalas.

Varda den sökandes anspråk underkända, eller åtnöjes ej den, som till skadeersättning berättigas, med det belopp, som sålunda blifvit bestämdt, äger den missnöjde att hänskjuta frågan till afgörande af gode män i den ordning § 41 stadgar.

*) Se anm. å sid. 2.

Kap. VIII.

Om gode män.

§ 41.

De gode män, hvilka det enligt detta reglemente och trafiktaxan tillkommer att pröfva och afgöra ej blott frågor, huruvida och till hvad belopp staten bör vara ansvarig för gods, som under transport skadats eller förkommit, utan ock vederbörande resandes, afsändares eller emottagares besvär öfver intendents*) beslut i fråga om ersättning af skador, som passagerare förorsakat å vagnarnas eller stationshusens inredning, eller angående tillämpning af taxans föreskrifter i afseende å afgifterna för transport på järnvägarna eller för begagnande af järnvägsområdena och därvarande magasiner äfvensom för godsvagnars uppehållande utöfver afgiftsfritt medgifven tid o. s. v., skola vara tre till antalet och väljas sålunda, att rådstufvurätten i stad och domaren inom den ort å landet, där järnvägsstation är belägen, uppå framställning af vederbörande intendent*) vid hvarje års slut förordnar en i närheten af järnbanan bosatt, därtill lämplig person jämte suppleant att under det nästföljande året såsom ordförande vid förekommande tillfällen deltaga i gode männens öfverläggningar och beslut. De öfrige ledamöterna utses, den ene af intendenten*) och den andre af den klagande, bland personer, bosatta inom det län, där stationen, hvarest frågan om skadeersättning eller om oriktig tillämpning af taxans föreskrifter först blifvit väckt, är belägen.

Utän laga förfall må afsägelse från sådant förtroende ej äga rum.

Den, som till gode mäns pröfning vill hänskjuta någon genom intendents*) beslut förut afgjord fråga, åligger att senast inom 14 dagar efter erhållen del af samma beslut hos vederbörande intendent*) tillkännagifva sin önskan samt uppgifva namn och adress på den person, hvilken han för

*) Se anm. å sid. 2.

sin del utser till god man, hvarefter intendenten*) bör föranstalta om gode männens skyndsamma sammankallande, äfvensom att tiden för sammanträdet blifver den klagande kungjord så tidigt förut, att han, om han så för godt finner, kan därvid sig infinna. Sammanträdet skall, där icke särskilda förhållanden till undantag föranleda, hållas å den järnvägsstation, där anspråk på skadeersättning först blifvit väckt eller där den öfverklagade debiteringen ägt rum.

Gode männen skola höra såväl den klagande som trafikdirektören och de personer, hvilka kunna lämna erforderliga upplysningar, samt därefter, på grund af detta reglementes eller trafiktaxans föreskrifter, meddela sitt beslut.

I gode männens beslut må ändring ej sökas, utan skall detsamma gälla till ovillkorlig efterrättelse.

Gode männen skola, då de sammanträda för pröfning af någon till deras afgörande hänskjuten fråga, hvar och en åtnjuta resekostnadsersättning efter skjuts med två hästar eller lösen för första klassens passagerarebiljett, då järnväg begagnas, samt 5 riksdaler i dagtraktamente.

Ersättningen till gode männen utbetalas af staten i alla andra fall än då antingen den, som begärt deras sammankallande, frändömes all rätt till skadeersättning, eller hans besvär varda till alla delar ogillade, i hvilka fall ersättningen bör af den klagande betalas.**)

Detta reglemente skall tillämpas från och med den 1. augusti innevarande år.

Hvilket vederbörande till underdånig efterrättelse länder.
Datum ut supra.

C A R L.

(L. S.)

G. LAGERSTRÅLE.

*) Se anm. å sid. 2.

***) Se sid. 32 och 35.

Kungl. Maj:ts nådiga bref den 28. november 1862

till Chefen för statens järnvägsbyggnader, angående nedsättning i afgiften för s. k. godsnotiser.

CARL etc. Med anledning af Eder uti memorial den 21. innevarande månad på anförda skäl gjorda underdåniga hemställan vilje Vi härmed hafva i nåder förklarad, att, med ändring af stadgandet i 36 § 3 mom. af gällande reglemente för trafiken på statens järnvägar, afgiften för däri ömförmälda skriftliga underrättelser om ankomsten af med bantåg befordradt gods, hvilka det åligger stationsbefälet att meddela mottagaren, må tills vidare *nedsättas till hälften och alltså hädanefter uppbäras med Fem öre Riksmünt.*)*

*) Afgiften för godsnotiser utgår numera med tre öre.

Transsumt af

Kungl. Maj:ts nådiga bref den 17. april 1863

till Styrelsen för statens järnvägstrafik, angående ifrågasatta ändringar i det för trafiken å statens järnvägar gällande Reglemente och Taxa.

CARL &c. &c. — — — — Efter det J — — — —, hafve Vi — — — — velat förklara, att — — vid tillämpningen af nedannämnde §§ i oförmälda Reglemente — — — — skall iakttagas:

a) att den uti § 12 mom. 1 meddelade föreskrift om skyldighet för passagerare, som anträffas på bantåg utan biljett, att betala dubbel afgift för hela den väglängd, som bantåget tillryggalagt från utgångspunkten, icke må vinna tillämpning, så framt passageraren vid instigandet i vagnen för vederbörande stationsinspektör eller konduktör gjort anmälan om förhållandet och anledningen därtill;

b) att vederbörande trafikbefälhafvare må, när omständigheterna så medgifva, kunna bevilja undantag ifrån den i § 23 stadgade allmänna föreskrift, att hästar, andra större kreatur äfvensom hundar icke till fortskaffande emottagas, därest de ej åtföljas af ägare eller vårdare; hvarom J hafven att meddela de närmare detaljbestämmelser, som kunna finnas erforderliga;

c) att, därest godsafsändare å den vid afgångsstationen varande godsexpedition aflämnar två exemplar af den fraktsedel, som bör åtfölja godset till bestämmelseorten, det skall åligga vederbörande stationsbefäl därstädes att, emot afgift af tre öre, så fort ske kan efter godsets framkomst, i stället för den i § 36 oförmälda godsnotis samt på sätt och under villkor, som om sådan äro stadgade, tillställa emottagaren

Handwritten note:
Tillämpning
e)

det ena exemplaret af fraktsedeln, jämväl innefattande tryckt formulär till kvitto, för att vid godsets afhämtning utaf emottagaren begagnas; skoland den godsafsändare, som önskar erhålla kvitto å inlämnadt fraktgods, för detta ändamål aflämna ytterligare ett exemplar af fraktsedeln;*)

d) att, med undantag från de i mom. 5 och 6 af § 36 meddelade föreskrifter, den i taxan bestämda magasin- eller platshyra för gods, som från stationen icke afhämtas inom tjugufyra timmar efter bantågs ankomst, ej må vid på landet belägna stationer utkrävas af den emottagare, som har sin bostad på öfver en åttondedels mils afstånd från stationen och afhämtar eller aflastar godset inom fyratioåtta timmar från godsets ankomst, sön- och helgdagar oräknade; ankommande det jämväl på vederbörande intendent**) att i allmänhet, när godsemottagare visar giltiga skäl, som förhindrat afhämtning af gods inom bestämd tid, bevilja eftergift af eller nedsättning i stadgade plats- och magasin- afgifter; och

e) att statens ansvarighet för emottaget gods, hvilken ansvarighet enligt § 39 upphör, när godset blifvit på bestämelseorten ställdt till emottagarens förfogande samt i hvad fall som helst senast tjugufyra timmar efter ankomsten, skall i de fall, då gods får å station afgiftsfritt kvarligga i fyratioåtta timmar, till denna tid vara utsträckt.

*) Numera erhåller godsemottagare särskild godsnotis. I fråga om kvitto å godset se anm. å sid. 17.

**) Se anm. å sid. 2.

Transsumt af

Kunigl. Maj:ts nådiga bref den 1. november 1867

till Styrelsen för statens järnvägstrafik, angående begärd
ändring i § 41 af trafikreglementet i afseende å
ersättning åt de däri omförmälde gode män.

CARL etc — — Under åberopande hurusom i § 41 af Vårt den 4. april 1862 utfärdade nådiga reglemente för trafiken på statens järnvägar, beträffande resekostnadsersättning och dagtraktamente till de där omförmälde, för vissa tvistefrågors afgörande utsedde gode män — — hafven I uti skrifvelse den 28. sistlidne oktober i underdånighet anført — — —

Hvad I sålunda — — — föreslagit, hafve Vi tagit i nådigt öfvervägande och därvid funnit godt meddela det nådiga förklarande, att ersättningen till gode männen äfven i de fall, då den bör godtgöras af enskild part, må förskjutas af Trafikmedlen, med åliggande för Eder att det förskjutna beloppet hos den betalningsskyldige uttaga; hvarjämte Vi funnit det vara Eder obetaget att genom vederbörande tjänsteman, när gode män för afgörande af yppad tvistefråga sammankallas, hos dem påyrka, att i blifvande beslutet jämväl må utsättas skyldighet för den enskilde att godtgöra ersättningen till gode männen i de fall, då slik ersättning bör, med tillämpning af § 41 i gällande trafikreglemente, den enskilde drabba.

Kungl. Maj:ts nådiga Kungörelse,
angående ändring uti nu gällande föreskrifter beträffande
transport af lik å järnvägarne i riket;

gifven Stockholms slott den 30. maj 1879.

Vi OSCAR &c. &c. — — göre vederligt, att Vi, med anledning af gjord underdånig framställning i ämnet och efter inhämtande af Styrelsens för statens järnvägstrafik och Medicinalstyrelsens underdåniga utlåtanden, funnit godt

dels i nåder förordna, att § 22 i nådiga reglementet för trafiken å statens järnvägar af den 4. april 1862 skall hafva följande förändrade lydelse:

»Transport af lik får ske endast i täckta, därtill särskildt förhyrda vagnar, därest icke extratåg för ändamålet betingas.

Innan lik till transport emottages, skall vederbörlig dödsattest uppvisas. Lik skall vara inneslutet i lufttät kista eller lår; dock att lik, som endast är i vanlig kista nedlagdt, må, därest denna är väl hopfogad, kunna, utan att densamma ytterligare inneslutes i lufttät kista eller lår, efter trafikbefälets bepröfvande emottagas till befordran, i händelse antingen transporten skall äga rum inom ett visst område till en för området gemensam begravningsplats samt verkställas i en uteslutande för liktransport afsedd och för sådant ändamål med plåtbelagdt golf försedd vagn, eller ock behörigt intyg, att liket är balsameradt, företes.

Under farsot länder till efter rättelse hvad angående behandlingen af däri aflidna personers lik finnes uti gällande författningar stadgadt; och skall därjemte iakttagas,

att vagn, hvaruti föres lik efter person, som afidit i smittosam sjukdom, alltid i bantåg skiljes genom minst en godsvagn eller tom personvagn från närmaste vagn, hvaruti personer färdas.

Transport af lik begäres hos stationsbefälet på afgangstationen, hvilket meddelar upplysning om, hvad därvid i öfrigt iakttagas bör»;

dels ock medgifva, att hvad sålunda blifvit stadgadt till iakttagande vid statens järnvägar må tillämpas jämväl i fråga om liktransport å enskilda järnvägar i riket.

Transsumt af

Kungl. Maj:ts nådiga bref den 30. oktober 1903

till Järnvägsstyrelsen angående ändring i 41 § af nådiga reglementet för trafiken på statens järnvägar i afseende å ersättning åt däri omförmälda gode män.

OSCAR etc. Vår ynnest etc. Med anledning af Eder i underdånig skrifvelse den 30. juni 1903 gjorda hemställan om höjning af det dagtraktamente, som jämlikt 41 § af gällande Reglemente för trafiken på statens järnvägar tillkommer de gode män, hvilka hafva att pröfva och afgöra frågor angående ersättning för under järnvägstransport skadadt eller förkommet gods m. m., hafve VI funnit godt förordna, att det i 41 § af nådiga Reglementet för trafiken på statens järnvägar den 4. april 1862 föreskrifna dagtraktamente till däri omförmälda gode män skall utgå med femton kronor till ordföranden och tio kronor till en hvar af de öfriga gode männen.
